

Persoonlijke herinneringen aan Liong Tan van Hans Brink. (02-11-2016)

Liong Tan was toen ik in 1970 op het Nat Lab begon medewerker van de TV groep onder leiding van Lubbe en de Vrijer (De Vrijer zonder Lubben is als een vis zonder schubben. Quote van Ties v.d.Hurk).

In de praktijk was hij ook wel de baas van de TV studio in WO, of liever KTV studio belast met de ontwikkeling van kleurencamera's. De eerste golf van opwinding over kleuren TV heb ik niet meegemaakt. KTV was al ingevoerd op de Nederlandse TV. Ter voorbereiding hiervan kwamen de mensen uit Hilversum bij Liong het vak leren hoe om te gaan met kleuren TV. Hij kreeg daardoor heel goede contacten met het Hilversumse, dat later nog goed van pas zou komen.

Liong werd aangenomen door Haantjes in de aanloop van dit onderzoek. Haantjes liet hem tijdens het sollicitatiebezoek een prototype van een camera zien waarvan Liong zei dat die nooit zou kunnen werken. De verblufte Haantjes zie daarover later: Ik heb nu toch een rare chinees aangenomen.

Uiteindelijk werden de camera's van Philips later mondiaal zeer gewild, mede vanwege de befaamde Plumbiconbuis.

Liong volgde de Vrijer op als groepsleider en werd (door Teer?) meteen uit WO (zijn biotoop) "verbannen" naar WB1 waar ook een deel van de TV groep huisde.

Zijn drijfveer was volgens mij : **"Enhancing the viewing experience"**. Onder zijn leiding ging het werk verder richting HDTV, maar ook de ontwikkeling van 3D TV had zijn volle aandacht, maar kreeg daarvoor niet echt de handen op elkaar in die tijd.

Hij was een meester in het mensen voor zich in te nemen en enthousiast te krijgen voor zijn ideeën. (Of oneerbiedig gezegd voor zijn karretje te spannen en ik was daar zelf ook wel eens "slachtoffer" van).

De overtuiging zat misschien ook wel in zijn vaak gebruikte slotzin na een enthousiast betoog: **Zo is het, hè ?**

Hij en zijn vrouw Polly waren ook zeer gastvrij en Liong nam vaak na een dag hard en leuk werken met gasten iedereen mee naar huis.

Via zijn contacten in het Hilversumse regelde hij artiesten om opnames in eigen studio te maken ter promotie van de beeldplaat. Ook is een speciaal programma ontwikkeld door Thijs Chanowski en Aart Gisolf om het hoger management (van de divisies) te overtuigen van de extra mogelijkheden die optische recording kon bieden. Het programma heette : "Ouder Worden", gericht op de doelgroep. We weten nu hoe het met de beeldplaat is vergaan en over de gevolgen daarvan is een boeiend verslag te lezen in het net verschenen boek NATLAB.

Liong was een sfeerbepalende en inspirerende persoonlijkheid in mijn Nat.Lab. leven.

Ja Liong, zo was het en zo is het !!